
DET UDTØRREDE HJERTE

Almindelig fysisk tørst ved du, hvad er. Ifølge nogle beregninger består 80 procent af din krop af væske. Det vil sige, at en mand på min størrelse slæber rundt på omkring 80 liter vand. Bortset fra hjerne, knogler og nogle få organer er vi simpelthen omvandrende vandballoner.

Det kan der ikke laves om på. Prøv bare at holde op med at drikke, og se, hvad der sker. Dine tanker bliver usammenhængende, din hud klam, og vitale organer begynder at skrumpe. Dine øjne skal bruge væske til at græde, din mund skal bruge mundvand til at synke, dine porrer skal bruge sved til at regulere din kropsvarme, dine celler skal bruge blod til at komme omkring i kroppen, dine led skal bruge smørelse for at virke. Din krop har lige så meget brug for vand, som et bildæk har brug for luft for at fungere.

Derfor har din Skaber udstyret dig med tørsten. Tørst er en advarselslampe, der indikerer lav væskestand. Din mund føles tør. Din tunge bliver tyk. Du får ondt i hovedet og bliver svag i knæene. Hvis du ikke får væske nok, så skal din krop nok fortælle dig det.

På samme måde vil din sjæl fortælle dig det, hvis den ikke får åndeligt vand nok. Udtørrede hjerter sender nødsigna-

ler. Du bliver pirrelig. Bekymringerne skyller ind over dig. Skylden og frygten vokser sig stærke. Håbløshed. Søvnløshed. Ensomhed. Ærgrelse. Irritabilitet. Usikkerhed. Tror du virkelig, Gud vil have dig til at leve med alt det? Nej, alt dette er advarselstegn. Symptomer på en indvendig udtørring.

Måske har du aldrig tænkt på det på den måde. Måske troede du, at alt det 'sure' bare var bump på vejen, som man ikke kunne undgå på livets rejse. Måske troede du, at der var et gen for ængstelse ligesom et gen for øjenfarve? Nogle mennesker har svage ankler, andre har forhøjet kolesterol eller tendens til at blive skaldede. Og du? Du bekymrer dig.

Og humørsvingninger? Alle har vel dage, hvor de er trist til mode. Det er vel uundgåeligt? Ja, det er det nok, men det er ikke upåvirkeligt. Smerten i dit hjerte er ikke en prøvelse, der skal gennemstås, det er en indre tørst, der skal slukkes. Smerten er et tegn på, at noget inden i dig er ved at tørre ud.

Gør for din sjæl, hvad du gør for din krop: drik. Indtag noget væske. Send en god portion vand rundt i dit hjerte.

Hvor finder vi vand til sjælen? Jesus gav os svaret en oktoberdag i Jerusalem for mange år siden. Folk var strømmet til byen til den årlige fejring af Moses' slå-vand-af-klippen mirakel. Til minde om deres nomade-forfædre sov folk i telte. Til minde om vandstrømmen i ørkenen hældte de vand ud. Hver morgen gik en præst ned og fyldte en kande med vand ved Gihon-kilden og bar den op til templet, mens skarerne stod og så til. Så gjaldede trompeterne, og præsten hældte vandet ud rundt om alteret som et drikoffer. Det gjorde præsten én gang om dagen, syv dage i træk. På den

sidste dag, den store dag, gik der 'Jeriko' i den. Den dag gik præsten syv gange rundt om alteret og hældte syv kander med vand ud. Måske var det netop da, den landlige rabbi nordfra stod frem og påkaldte sig folkets opmærksomhed. »På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: 'Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand'« (Joh 7,37-38).

Præsterne i de fornemme dragter vendte sig om. Folk så overraskede op. Storøjede børn og tandløse bedsteforældre blev helt stille. De kendte denne mand. Nogle havde hørt ham prædike i Galilæas bakker, andre havde hørt ham i byens gader. To et halvt år var der gået, siden han steg op af Jordanfloden efter sin dåb. Folk i skaren havde set denne tømrer før.

Men havde de nogensinde set ham sådan? Jesus »stod frem og råbte«. En rabbi, der ville undervise, sad normalt ned og talte roligt, men Jesus rejste sig og råbte. Den blinde mand råbte, da han bad om at få sit syn tilbage (Mark 10,46-47); den synkende Peter råbte på hjælp (Matt 14,29-30); og den demonbesatte mand råbte på nåde (Mark 5,2-7). Johannes bruger det samme græske ord til at beskrive Jesu stemmefylde her. Han rømmede sig ikke bare beskedent og talte. Nej, Gud lod hammeren falde på den himmelske gonggong. Kristus krævede opmærksomhed.

Han råbte, fordi der ikke var så meget tid at løbe på. Der var snart ikke flere sandskorn tilbage i toppen af hans timeglas, end at han kunne tælle dem. Om seks måneder skulle han slæbe sit kors gennem gaderne i denne by. De mennesker,

han råbte til, var tørstige. De havde desperat brug for vand, ikke til deres ganer, men til deres hjerter. Derfor inviterede Jesus dem: *Er I ved at tørre ud indvendig? Drik mig!*

Jesus kan gøre det for dit hjerte, som H₂O gør for din krop. Dit hjerte skal smøres. Det skal gennemskylles. Skorpen skal blødes op, og støvet skal skylles ud. Hvordan?

Ligesom vandet kan Jesus komme ind de steder, vi ikke selv kan nå. Hvis et menneske kastes ind i en mur, falder det bare sammen i en slap bunke på jorden. Hvis man smider vand på en mur, spredes vandet og trænger ind alle steder. Vandets molekylære struktur gør det utrolig fleksibelt: Det ene øjeblik kan det sprede sig og sive ned i enhver revne, det andet øjeblik kan det samle sig og buldre ned i et vandfald. Vand kommer steder, vi aldrig kan komme.

Det gør Jesus også. Han er ånd, og selv om han også altid vil have en krop, er han ikke bundet af kroppen. Som Johannes forklarer i en sidebemærkning til Jesu ord om det levende vand: »Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham, skulle få« (Joh 7,39). Jesu ånd baner sig vej ned gennem sjælen hals. Den skyller frygten ud og river ærgrelserne med sig. Han gør det for din sjæl, som vand gør for din krop. Han har ikke brug for os til at vise sig vej – heldigvis.

Vi viser jo heller ikke vandet vej, vel? Eller ser du måske ned i glasset, før du tager en slurk, og siger: »Godt, hør her. Ti af jer dråber går direkte til min milt. Halvtreds fordeler sig jævnt i blodbanen, og resten af jer sætter kursen mod nord til hovedet. Der er lige en hovedpine, vi skal have taget

i opløbet.« Nej, på en eller anden måde ved vandet bare, hvor det skal hen.

Det ved Jesus også. Du behøver ikke give ham instrukser, men du må give ham din tilladelse. Ligesom med vandet må du slippe Jesus ind, før han kan komme nogen vegne. Det vil sige, at vi må undergive os hans herredømme. Man kan godt stå midt i en brusende flod og dø af tørst. Hvis du ikke tager noget af vandet op og drikker det, så kommer det dig ikke til gode. Det samme gælder Kristus: Du må slippe ham ind.

Har du ikke brug for en tår levende vand? Længes du ikke efter at få frygten, ængstelsen og skyldfølelsen skyllet ud af dit hjerte? Du har muligheden. Læg mærke til, hvem Jesus inviterer: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke« (Joh 7,37). Tørster du? Hvis du gør, så gå hen til brønden. Det eneste, der kræves for at få vandet, er, at man gerne vil have det.

Alle aldersgrupper er velkomne. Invitationen gælder begge køn. Ingen race er udelukket. Slyngler og svindlere, drog og drønnerter: Alle er velkomne. Du behøver ikke være velhavende eller from eller succesrig for at kunne drikke, du skal simpelthen bare forstå, hvad – eller rettere *hvem* – du skal drikke. Hvis Jesus skal virke ligesom vandet, må du lade ham trænge ind i dit hjerte. Dybt, dybt ind.

Luk op for ham. Indtag ham. Byd ham velkommen i dit inderste væsen. Lad Kristus blive din sjæls vand.

Hvordan gør man så det? Du må begynde med at anerkende din tørst. Du skal ikke bagatellisere din ensomhed. Du skal ikke fornægte din vrede. Din hvileløse ånd, din urolige

mave og den følelse af gru, som kan forvandle dine armhuler til sumpområder – alt dette er nødblus, som stiger op mod nattehimlen. *Hej, vi kunne godt bruge lidt fugtighed hernede!* Lad ikke dit hjerte skrumpe ind til en rosin. Af hensyn til dem, der har brug for din kærlighed, må du anerkende din tørst og vande din sjæl.

Du skal kun drikke godt vand. Du fylder jo heller ikke din mund med støv eller prøver at sluge sten, når du tørster fysisk. Du giver dig ikke til at drikke plastic eller papir eller peber, vel? Selvfølgelig ikke. Når det gælder legemlig tørst, lærer vi meget hurtigt, hvad der har kvalitet. På samme måde må vi lære at slukke den åndelige tørst. Der er mangt og meget, som ingenting hjælper. Forbudt kærlighed kan måske dæmpe den værste tørst for en tid, men kun for en tid. Nogen finder måske tilfredsstillelse i en arbejdsuge på 80 timer, men det kan ikke fjerne tørsten, kun 'skjule' den for en tid.

Når du skal drikke, så pas især på den flaske, hvor der står 'religion' på etiketten. Det gjorde Jesus. Bemærk, hvilken sammenhæng han taler i. Det er ikke prostituerede eller bal-lademagere, straffefanger eller utilpassede unge, han taler til. Nej, han taler til kirkegængere ved en gudstjeneste. Denne dag er én af kirkens store festdage, ligesom påskesøndag på Peterspladsen. Man forventer halvt om halvt at se paven optræde i næste vers. Scenen er tætpakket med religiøse symboler: templet, alteret, trompeterne og præstedragterne. Jesus kunne have peget på alt dette som kilder, hvor folk kunne slukke deres åndelige tørst. Men det gjorde han ikke, for de religiøse symboler er kun symboler.

I stedet peger han på sig selv som den, symbolerne viser hen til; symbolernes opfyldelse. Religion kan dulme, men aldrig tilfredsstillende. Kirkelig aktivitet kan skjule tørsten, men det er kun Kristus, der kan slukke den. *Ham* skal vi drikke.

Det skal vi gøre igen og igen. Jesus bruger et verbum, der betegner en gentagen handling. Oversættelsen kunne egentlig lige så godt lyde: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke og blive ved med at drikke.« En enkelt flaske kan ikke få bugt med tørsten for altid. Det kan kun regelmæssige slurke. Kun jævnlig indtagelse af levende vand kan tilfredsstillende tørstige sjæle.

Lad mig give dig et arbejdsredskab; en bøn for det tørstige hjerte. Den kan du have med dig overalt, ligesom en cyklist har en vandflaske siddende på cyklen. I bønnen optræder der fire væsker, som er nødvendige, for at sjælen kan holdes tilpas fugtig: Guds gerninger, Guds kraft, hans herredømme og hans kærlighed.

Herre, jeg kommer tørstig til dig. Jeg kommer for at drikke, for at modtage. Jeg tager imod din *gerning* på korset og i din opstandelse. Mine synder er tilgivet, og min død er besejret. Jeg tager imod din *kraft*. I Helligåndens kraft formår jeg alt gennem Kristus, som giver mig styrke. Jeg giver mig ind under dit *herredømme*. Jeg tilhører dig. Intet kommer til mig uden at passere gennem dig. Jeg tager imod din *kærlighed*. Intet kan skille mig fra den.

Har du ikke brug for regelmæssige slurke fra Guds vandforsyning? Det har jeg. Jeg har bedt denne bøn ved utallige lejligheder: stressende møder, kedelige dage, lange køreture, anstrengende rejser, krævende beslutninger, samvittighedsvalg. Flere gange om dagen træder jeg hen til Guds underjordiske kilde og modtager på ny hans gerning for min synd og død, kraften i hans Ånd, hans herredømme og hans kærlighed.

Drik sammen med mig af denne bundløse brønd. Du behøver ikke leve med et udtørret hjerte.

Tag imod Kristi *gerning* på korset, *kraften* i hans Ånd, hans *herredømme* over dit liv og hans endeløse og aldrig svigtende *kærlighed*.

Drik dybt, og drik ofte. Da vil der rinde strømme af levende vand fra dit indre.